

Geacht college en raad,

Ik zal me eerst even voorstellen; mijn naam is Jan Berghuis, zeevarende beroep en sinds 1994 betrokken bij de jaarlijkse herdenking van op zee gebleven Terschellinger zeelieden. Herdenkingen mogen zich in het hele land verheugen op een opgeleefde interesse. Voor deze herdenking geldt dat ook; zeker na de introductie van een jaarlijks wisselend thema met voorlichting voor de groepen 5 en 6 van alle basisscholen op ons eiland.

Ook de belangeloze muzikale ondersteuning door de WAS hebben hier in belangrijke mate aan bijgedragen. En tot slot zorgt een grote groep MIWB leerlingen in uniform voor het cachet.

Voor degenen die deze herdenking nog nooit bijgewoond hebben, is het misschien handig om uitleg te geven hoe deze herdenking eruit ziet. Ten eerste is, voorafgaand aan de herdenking zelf, een interactief schoolprogramma georganiseerd voor de basisscholen groep 5 en 6 die het thema van het jaar behandelt. Dit is een belangrijke pijler onder de herdenking omdat het de jeugd betreft bij de herdenking van omgekomen eilanders maar ook de geschiedenis van ons eiland. Dan volgt zaterdag een herdenking in de Westerkerk met muzikale ondersteuning van de WAS. Na de herdenking volgt een stille tocht naar het monument waar bloemen en kransen gelegd worden. Na 1 minuut stilte wordt dan gezamenlijk het Terschelling volkslied gezongen. En juist dat laatste is belangrijk, in onze ogen draagt dat belangrijk bij aan de herdenking

Nu het financiële deel; jaren achtereen betaalde ik de kosten voor de herdenking uit eigen zak, het waren kosten die te overzien waren. Toen de kosten voor een krans, advertentie in de Terschellinger en geluid dermate begonnen te stijgen, heb ik subsidie aangevraagd bij de Gemeente Terschelling. In 2014 is een éénmalige toelage voor vier jaar daaropvolgend

toegewezen groot van duizend euro. In 2017 bood het bestuur van de WAS aan, de herdenking financieel te ondersteunen met een jaarlijkse bijlage gemiddeld 150 euro. De gemeentelijke subsidie werd daarmee min of meer overbodig omdat dit bedrag voor een groot deel de kosten dekte en heb ik daarna ook niet meer aangevraagd. Het tekort legde ondergetekende bij uit eigen zak. Sinds een jaar of twee beginnen de kosten dermate hard te stijgen dat het bedrag van de WAS bij lange na niet langer toereikend is. Om een idee te geven van de jaarlijkse kosten: een krans 150 euro, een advertentie 100 euro plus wat kleine onkosten, komt het totaal op een kleine 300 euro. U voelt hem al aankomen; voordat de vleespotten van Egypte leeg raken, verzoek ik de raad en / of college, het comité zeelieden herdenking financieel te ondersteunen middels een subsidie. Ik zal geen bedrag noemen, er zijn immers twee mogelijkheden. Of de Gemeente draagt de volledige kosten waarmee de bijdrage van de WAS niet langer nodig is, of de Gemeente vult de bijdrage aan tot kostendekkend.